

## Arrest

nr. 308 051 van 10 juni 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. WUYTS  
Zandstraat 220  
9120 HAASDONK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 februari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat A. WUYTS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

##### *"A. Feitenrelaas*

*U, N. N. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun van origine, soennitisch moslim en afkomstig van Sangar dorp, Alingar district, Laghman provincie. U hielp uw vader af en toe met zijn taken als landbouwopzichter en u hield zich voor de rest bezig met cricket.*

*Uw broer was gedurende 7 à 8 jaar tewerkgesteld als chauffeur voor de Amerikanen en hij vervoerde legermateriaal vanuit Bagram naar Amerikaanse kampen. U had ook neven die tewerkgesteld waren voor de nationale politie en het Afghaanse leger.*

*Uw familie ontving meermaals bedreigingen door de taliban omwille van de job van uw broer en uw neven voor de overheid. U werd ook zelf beschuldigd van het zijn van een Amerikaanse spion. Op een bepaald*

moment werd u gearresteerd door de taliban en u werd pas twee weken later vrijgelaten na tussenkomst van de dorpsouderen. Zij medieerden een vrijlating op voorwaarde dat uw familie zou stoppen met werken voor de overheid. Uw broer zei echter dat er geen garantie was dat de taliban hem in leven zouden laten als hij zou stoppen met zijn job. Uw familie verhuisde daarop, in 2018, naar Daesht-e-Chaikal in provincie Parwan. Nadien vond er een operatie plaats op het huis van de talib die verantwoordelijk was voor uw arrestatie. U en uw broer werden ervan verdacht hier verantwoordelijk voor te zijn en jullie ontvingen een dreigbrief vanwege de taliban.

In 2020 kwam uw broer om het leven terwijl hij materiaal voor de Amerikanen aan het vervoeren was. Omdat de omstandigheden zodanig verslechterd waren, vroeg uw vader u om het land te verlaten.

U had in Afghanistan ook al lange tijd een vriendin met wie u intieme contacten had. Zij heette M. (...) en haar maternale oom, Q. Z. (...), was lid van de taliban. Nadat u Afghanistan had verlaten, liet haar maternale oom, die districtsgouverneur van Alingar is, uw voormalige vriendin gedwongen trouwen met een commandant van de taliban. Toen na de huwelijksnacht bleek dat zij geen maagd meer was, werd ze teruggestuurd naar haar familie en deze zaak verscheen ook bij de rechtbank. Er werd hierna een oproep verspreid dat M. (...) vermoord zou worden en dat iedereen uitgenodigd werd om hiervan te leren. Omdat M. (...) geen uitweg meer zag, heeft ze daarna zelfmoord gepleegd.

U verliet Afghanistan in augustus 2020 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. Op 14 juni 2022 kwam u aan in België en op 16 juni 2022 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Na de machtsovername van de taliban in augustus 2021, kwamen de taliban naar uw huis. Tijdens dit incident kwamen uw vader en uw neef om het leven.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende kopieën van documenten neer: uw taskara, de taskara's van uw vader en broer, foto's en werkdocumenten van uw broer N. (...), familiefoto's, documenten en foto's in verband met de dood van uw broer, een dreigbrief van de taliban naar aanleiding van het overlijden van de persoon die u gearresteerd had, een brief van de taliban in verband met M. (...), foto's van de lijken van uw vader en uw neef, werkdocumenten en taskara's van uw neven en een aantal opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- U gaf in Bulgarije een beduidend oudere geboortedatum op dan in België. U verklaarde er geboren te zijn op 6/07/1992, terwijl u in Frankrijk, Oostenrijk en België respectievelijk 1/01/1998, 1/01/1999 en 1/01/2002 opgaf (in België paste u dit later aan naar 28/05/2000). Het gaat hier niet om een klein verschil in uw verklaarde leeftijd, maar er zat tien jaar verschil op uw (initiële) verklaringen omtrent uw leeftijd in Bulgarije en België. Dat u al geen eenduidige verklaringen kan afleggen omtrent uw leeftijd, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid bij voorbaat.

- Deze vaststellingen plaatsen ook bijzonder ernstige vraagtekens bij de authenticiteit van uw taskara. De taskara die u indient, vermeldt dat u 17 jaar oud was in 1396 (i.e., 2017; zie map 'Documenten'), hetgeen in lijn ligt met uw uiteindelijk in België opgegeven geboortedatum (28 mei 2000). Dat u, die zowel in Bulgarije, Frankrijk, Oostenrijk en België stevast andere leeftijden opgaf doch tegelijk reeds in het bezit was van deze taskara – deze werd immers uitgereikt in 1397, toen u nog in Afghanistan was -, in deze landen niet de leeftijd en/ of geboortedatum opgaf zoals deze op deze taskara weergegeven staat is niet ernstig en doet afbreuk aan de echtheid van dit enige door u voorgelegde identiteitsdocument. In dit verband dient overigens benadrukt te worden dat het hier louter om een kopie gaat, waarvan de echtheid niet nagegaan kan worden, én dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)). Aan uw taskara kan aldus niet de minste waarde gehecht worden.

- Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken (CGVS, p. 5; DVZ, punt 23, 33). Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico

op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Bovenstaande zaken ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid danig.

Ten tweede heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw beweerde broer N. (...) voor de Amerikanen gewerkt heeft.

U haalt aan dat uw broer N. (...) tewerkgesteld was bij het bedrijf R. (...) dat diensten uitvoerde voor Amerikanen (CGVS, p. 8).

- U dient ter ondersteuning van de tewerkstelling van uw beweerde broer vooreerst slechts kopieën van documenten neer die bovendien vol staan van de schrijffouten. Bijvoorbeeld 'transportaion', 'transporation', 'transpotration' in plaats van transportation, 'dollar' in plaats van dollar, 'R' (...) in plaats van R. (...), 'temporarily' in plaats van temporarily, 'place of word' in plaats van place of work, 'offoce' in plaats van office, 'notoce of termination' in plaats van notice of termination, 'Emplyee' in plaats van employee etc. Zelf in het logo van het bedrijf staat transportation verkeerd geschreven. Ook over de contracten dient opgemerkt te worden dat er een aantal vreemde elementen te bemerken zijn in verband met de data. Zijn contract voor december 2019 loopt bijvoorbeeld maar van 1/12/2019 tot 30/12/2019 en bij juni 2019 staat bovenaan vermeld dat hij betaald werd voor de periode van 1/06/2019 tot 30/06/2019, maar onderaan staat 31/06/2019 vermeld. Bovendien wordt de achternaam van N. (...) hier nergens in vermeld. Het feit dat deze documenten, ofschoon uw broer werkte voor de Amerikanen, bol staan van de spellingsfouten is allerm minst aannemelijk en doet op fundamentele wijze afbreuk aan de authenticiteit ervan.

- Hoewel u aangeeft dat uw broer ongeveer 7 à 8 jaar als chauffeur heeft gewerkt (i.e., vanaf 2012-2013 tot zijn dood in april 2020; CGVS, p. 6), dient u overigens enkel documenten in die dateren van 2018 en later.

- De taskara van N. (...) is bovendien slechts een kopie, waarbij nogmaals gewezen kan worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten.

- Betreffende al deze documenten aangaande uw broer kan opnieuw gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten.

- De foto's die u indient van u samen met N. (...) dateren bovendien van toen u kind was (CGVS, p. 11; zie map 'Documenten'). Het is hierbij enerzijds onmogelijk te zien of dit effectief om u gaat. Anderzijds lijkt N. (...) op de ingediende familiefoto's ook helemaal niet op de foto's die u neerlegt van N. (...) in werkverband en op zijn taskara. Als u gevraagd wordt of u ook foto's heeft waarop jullie beiden volwassen zijn, geeft u het stereotiepe antwoord dat u deze onderweg naar Europa bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 11).

- Ter ondersteuning van uw broers overlijden legt u een aantal kopieën van documenten neer, namelijk een brief van het bedrijf R. (...) (R. (...) Transportation) aan de politie, een autopsierapport en enkele foto's. Enerzijds kan hier opnieuw gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, zeker als het gaat om kopieën. Anderzijds zijn er hier ook enkele inhoudelijke bemerkingen rond te maken. 1) Het autopsierapport toont op zichzelf weinig aan. Als doodsoorzaak staat namelijk enkel vermeld 'bullet injury', maar de situatie waarin uw broer deze schotwonde opliep kan hier niet uit afgeleid worden. 2) De foto's van zijn lichaam tonen op zichzelf ook weinig aan – de afgebeelde persoon kan eender wie zijn, en kan gewond of gestorven zijn op gelijk welke wijze. 3) De brief van R. (...) aan het politiekantoor vermeldt dat uw broer dicht bij 'Dilike Camp' om het leven kwam, terwijl u zelf sprak over 'Delgy kamp' (CGVS, p. 9 – opmerkingen notities).

- Vreemd genoeg legt u dan geen enkel document neer in verband met de verzekering die uw broer gehad zou hebben bij de Amerikanen. Gezien u ook aangeeft dat jullie de compensatieprocedure al opgestart hadden (CGVS, p. 16), zouden er hier net wél documenten over verwacht kunnen worden. Het Amerikaanse leger en de Amerikaanse overheid kennen namelijk een zeer bureaucratische werking.

- U legt ook weinig doorleefde verklaringen af omtrent de dood van uw zogenaamde broer. Tijdens de uiteenzetting van uw problemen én toen u specifiek gevraagd werd hoe uw broer om het leven is gekomen, geeft u enkel aan dat hij in april 2020 om het leven kwam in Logar provincie toen hij logistiek materiaal aan het vervoeren was voor de Amerikanen (CGVS, p. 5, 7). Hoewel u aangeeft dat N. (...) tijdens zijn dood in een rij met tal van auto's materiaal aan het vervoeren was, kan u slechts één andere persoon noemen die hierbij om het leven kwam, namelijk K. (...) (CGVS, p. 15-16).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een broer heeft, die voor de Amerikanen gewerkt zou hebben en om het leven gekomen zou zijn tijdens de uitvoeringen van zijn werk.

Ten derde dient opgemerkt te worden dat deze conclusie ook uw bewering dat uw neven actief waren voor de voormalige Afghaanse overheid ondermijnt, zeker gezien volgende vaststellingen.

- Er dient hier vooreerst gewezen te worden op de hierboven gedane vaststellingen betreffende uw identiteit, waardoor de door u voorgelegde documenten over uw neven weinig bewijswaarde hebben.

- U legde voorts bedrieglijke documenten voor ter ondersteuning van uw verklaringen over het werk van uw broer, waardoor ook de bewijswaarde van de documenten met betrekking tot (het werk van) uw neven onderuit wordt gehaald.

- Het betreft opnieuw louter kopies. Bovendien kan er opnieuw gewezen worden op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er aan Afghaanse documenten hoe dan ook weinig waarde kan toegekend worden.

Ten vierde dient, in zoverre er enig geloof gehecht kan worden aan het door u beweerde profiel van uw neven, opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw problemen geenszins overtuigen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u mogelijk een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken, temeer omdat er aan uw verklaringen over uw persoonlijke problemen met de taliban geen enkel geloof gehecht kan worden.

Zo verklaarde u gearresteerd te zijn geweest door de taliban. U koppelde deze gebeurtenis meermaals enkel aan uw broer N. (...) en diens werk (CGVS, p. 7, 13 en 14) en de dreigbrief die u neerlegde gaat over de dood van de talib die verantwoordelijk was voor uw ontvoering en vasthouding (CGVS, p. 17) en verwijst enkel naar uw broer. Gezien het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw broer kan er aan deze arrestatie evenmin enig geloof gehecht worden en houdt uw stelling dat de taliban wraak op u wilde nemen omwille van de dood van de talib geen steek.

- Over uw arrestatie en twee weken durende vasthouding legt u spontaan overigens weinig doorleefde verklaringen af (CGVS, p. 13). Op de vraag te vertellen over deze periode, antwoordt u slechts: "Wanneer ik mijn ogen open had gedaan ben ik heel hard geslagen geweest en ze zeiden 'we hebben jullie meermaals gewaarschuwd, waarom laten jullie broer zijn job niet opzeggen'. Zo hard geslagen dat mijn voortand gebroken was geweest en ook meerder keren onbewust gevallen. Zij vermoeden van mij dat ik spion ben, ze hebben gezegd dat ik naar laghman ga om spionage opdrachten uit te voeren." (CGVS, p. 13-14).

- U spreekt hier ook plots over persoonlijke bedreigingen aan uw adres wegens vermoedens van spionage (CGVS, p. 14), terwijl u daar tijdens de uiteenzetting van uw problemen helemaal niet over gesproken heeft (CGVS, p. 7), noch bij uw eerdere interview bij DVZ (DVZ, punt 5). Bij DVZ sprak u enkel over spionage aantijgingen die plaatsvonden na uw vrijlating (DVZ, punt 5). Indien de taliban u tijdens uw vasthouding werkelijk al verdacht zouden hebben van spionage voor de overheid, is het niet aannemelijk dat ze u zomaar zouden laten gaan.

- U verklaart dat jullie 'zo honderd keren bedreigd' zijn geweest en 'meermaals gebeld' werden waarbij de taliban dreigde dat jullie gedood zouden worden (CGVS, p. 13). Indien jullie werkelijk al honderd keren bedreigd werden door taliban gezinde dorpelingen, is het vreemd dat jullie niet eerder, met name vóór uw arrestatie, uit het dorp weggetrokken zouden zijn.

- Volgens uw verklaringen zijn uw vader en de zoon van N. (...) in Afghanistan blijven wonen na uw vertrek. Op dreigbrief die u indient stond nochtans vermeld dat uw hele familie de gevolgen zou moeten ondergaan indien u zich niet zou overleveren aan de taliban. Het is vreemd dat u zou vluchten, maar dat zij daar gewoon zouden blijven wonen.

- Dat er aan uw problemen in Afghanistan omwille van het vermeende werk van uw broer en uw neven geengeloof gehecht kan worden blijkt overigens uit de vaststelling dat u, ofschoon u uw arrestatie en de onomwonden doodsb bedreigingen situeerde medio 2018 – u kreeg de dreigbrief een maand na uw vrijlating en deze werd opgemaakt op 08/01/1440 (= 19 september 2018) -, pas in augustus 2020 Afghanistan verlaten heeft. Deze afwachtende attitude houdt gelet op de ernst van deze gebeurtenissen geen steek.

Gelet op voorgaande kan er aan de problemen die u gekend zou hebben in Afghanistan geen geloof gehecht worden.

Gezien u de dood van uw vader en uw neef, die op gewelddadige wijze om het leven gebracht zouden zijn na de machtsovername door de taliban, enkel maar in verband brengt met het werk van uw broer (CGVS, p. 17), waaraan geen enkel geloof gehecht kan worden, kunnen deze beweringen over uw vader en neef niet aangenomen worden. De foto van het lijk van uw vader die u neerlegt toont op zichzelf ook weinig aan – de afgebeelde persoon kan eender wie zijn, en kan gewond of gestorven zijn op gelijk welke wijze.

Ten vijfde slaagt u er niet in uw geheime relatie en de hieraan gerelateerde problemen aannemelijk te maken. Vooreerst legt u geen aannemelijke verklaringen af omtrent (het ontstaan van) deze relatie binnen de Afghaanse context.

- U wist dat M. (...) haar oom een talib was en uw familie kende al problemen met de taliban, toch besloot u een relatie met haar aan te gaan want 'liefde heeft geen grens' (CGVS, p. 17-18). Van iemand die echter al

persoonlijke problemen met de taliban kende, zou verwacht worden dat die meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen.

- U kan niet uitleggen hoe deze relatie precies gestart is. U zegt enkel: 'Wij waren burens, zijn van jongs af aan samen opgegroeid. Op een tijdstip zijn we verliefd op elkaar geworden. Ik heb daarjuist ook gezegd 'liefde is blind'. We beseften dat op dat moment niet, we waren nog maar jongvolwassen.' (CGVS, p. 20). U zegt ook dat het in uw dorp de gewoonte is dat je makkelijk heen en weer kan gaan tussen de huizen van de burens (CGVS, p. 18). Echter, in de Afghaanse samenleving, waar mannen en vrouwen strikt van elkaar gescheiden leven, is het niet geloofwaardig dat u zomaar in het huis van uw buurvrouw zou kunnen binnenwandelen.

- U geeft daarnaast ook aan dat jullie intiem met elkaar waren in het huis van M. (...) (CGVS, p. 20). De kans zou hier echter erg groot zijn dat jullie betrappt zouden worden. Geconfronteerd hiermee geeft u enkel aan dat je geen gevaar beseft als je verliefd bent (CGVS, p. 20). Echter, rekening houdend met de ernstige gevolgen die voorhuwelijkse contacten met zich meebrengen, is het uiterst bevreemdend dat jullie niet stil zouden staan bij de gevaren hiervan.

- Volgens uw verklaringen was haar moeder op de hoogte van deze relatie en zag ze hier klaarblijkelijk geen graten in, hetgeen absoluut ongeloofwaardig is in de Afghaanse context rekening houdende met de zware gevolgen voor een betrokken persoon én diens familie (CGVS, p. 18). U geeft tijdens uw interview zelf ook aan dat zoiets een 'familie eerzaak' is (CGVS, p. 17).

- U geeft aan dat 'alles gedeconnecteerd' was nadat u in België toekwam (CGVS, p. 18). Het is hierbij uiterst bevreemdend dat u enerzijds zo weinig moeite zou doen om de liefde van uw leven in veiligheid te brengen en anderzijds om na uw aankomst in België contact met M. (...) te behouden. Daarnaast legt u weinig doorleefde verklaringen af over uw partner en jullie relatie.

- Op de vraag om alles te vertellen wat u leuk vond aan M. (...), komt u niet verder dan dat zij heel mooi was en dat u haar gedrag en gewoontes leuk vond (CGVS, p. 18). Doorgevraagd wat haar gewoontes waren, antwoordt u: 'Zij was heel rustig, ze was een simpele en zei niet veel. Maar soms als zij iets zei dan verloor ik mezelf in mezelf.' (CGVS, p. 18).

- Op de vraag om M. (...) haar karakter te beschrijven, antwoordt u opnieuw op de vlakte: 'Zij was heel rustig, haar verliefdheid, betrokkenheid was zeer hoog, zeer respectvol, ze toonde zoveel respect naar mijn vader toe. Ik interpreteer dat dat mijn vader haar vader is, welke specificatie kan ik over haar vertellen? Ze had gewoon veel voordelen.' (CGVS, p. 18).

- Op de vraag wat M. (...) haar toekomstplannen waren, blijft u opnieuw op de vlakte en komt u niet verder dan 'hoeveel kinderen zullen wij produceren, in welk huishouden zullen we wonen, welk soort huis zouden we opbouwen.' (CGVS, p. 19).

- Op de vraag waarover jullie samen praatten, geeft u enkel aan dat jullie over 'toekomstplannen, over leven in nabije toekomst en ook over verliefdheid' praatten (CGVS, p. 20).

- Gevraagd om te vertellen over een leuke of opmerkelijke gebeurtenis die zich heeft voorgedaan toen jullie samen waren, geeft u opnieuw een weinigzeggend antwoord: 'Het was de eerste keer wanneer we tête à tête, of intieme moment hadden, voor mij en haar was het de eerste keer. Wanneer ze niet meer maagd was, dat is bij mij bijgebleven.' (CGVS, p. 20).

Ten slotte wenst het CGVS hier ook in te gaan op de brief van de taliban die u hieromtrent indient.

- Vooreerst wenst het CGVS hier opnieuw te wijzen op de fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten.

- Daarnaast blijkt uit de vertaling van deze brief dat uw naam dan wel in deze oproep vermeld staat, maar dat enkel neergeschreven staat dat M. (...) gestenigd zal worden of zweepslagen zal ontvangen. Een persoonlijke bedreiging aan uw adres staat hier niet in vermeld.

- Het is ook opvallend dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat M. (...) haar vader Y. (...) (of: Y. (...))heette, maar dat u dit na de ontvangst van de notities van uw persoonlijk onderhoud corrigeerde naar 'H. Y. (...)'. Uit de vertaling van de brief blijkt dat daarin vermeld staat dat M. (...) de dochter van 'H. (...)'. Het lijkt er hier dan ook eerder op dat u deze fout achteraf heeft proberen maskeren.

Uw verklaringen omtrent deze verboden relatie worden bijgevolg over de hele lijn als ongeloofwaardig beoordeeld.

Ten zesde haalt u op het einde van het persoonlijk onderwerp nog aan dat er in Afghanistan geen vrijheid is en dat u daar niet in staat bent om uw haarstijl of uw kledingstijl vrij te kiezen (CGVS, p. 23).

- In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat uw haar- of kledingstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren.

- Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging.

- Uit niets blijkt dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied.

De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie

in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif)) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont

enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ten slotte kunnen uw documenten bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- Uw taskara en de taskara van uw vader vormen hoogstens een begin van bewijs van identiteit en herkomst.
- De overige documenten kwamen hierboven al aan bod.

Uw advocaat maakte na ontvangst van de kopie van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities over. Met uitzondering van één bovengenoemde opmerking, hebben deze opmerkingen bij de notities geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen deze de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich "in hoofddorde" op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en "in ondergeschikte orde" op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Per aanvullende nota van 8 mei 2024 legt verwerende partij een bundel algemene landeninformatie neer (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer die betrekking heeft op de situatie in Afghanistan. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt zij verder nog een aantal stukken die als volgt staan omschreven in de inventaris van de aanvullende nota: "1 - Originele taskara verzoeker, zijn vader en broer +

neven 2 - verzekering, broer van zijn job (N. (...)) 3 - Werkcontract neef 4 - Schoolattest Nederlandse taal” (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.4.3. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.4. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest verzoekende partij gedood te worden door de taliban wegens het werk van haar broer voor de Amerikanen en het werk van haar neven voor de nationale politie en het Afghaanse leger, wegens de verdenking dat zij een spion zou zijn en verantwoordelijk is voor een operatie op het huis van een talib en wegens haar geheime relatie met haar buurmeisje M. die later gedwongen werd te trouwen met een commandant van de taliban (notities CGVS, p. 7 en 17-18).

2.4.5. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden asielrelaas en vrees, en dit omdat:

(i) haar gedrag niet te rijmen valt met een nood aan internationale bescherming, nu (a) zij in Bulgarije een beduidend oudere geboortedatum opgaf dan in België, (b) de vaststellingen inzake haar verklaringen over haar leeftijd tevens bijzonder ernstige vraagtekens plaatsen bij de authenticiteit van haar taskara en aan haar taskara geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar zij slechts een kopie bijbrengt en uit de beschikbare informatie bovendien de fraudegevoeligheid van dergelijke Afghaanse documenten blijkt, en (c) zij na haar aankomst in de Europese Unie verschillende Europese landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken;

(ii) zij het werk van haar beweerde broer N. voor de Amerikanen en diens overlijden bij de uitvoering van zijn werk niet aannemelijk maakt, nu (a) zij ter ondersteuning van de tewerkstelling van haar beweerde broer slechts kopieën van documenten neerlegt die bovendien vol staan van de schrijffouten en andere vreemde elementen, (b) de documenten die zij indient dateren van 2018 en later, terwijl zij aangeeft dat haar broer ongeveer 7 à 8 jaar als chauffeur heeft gewerkt (i.e. vanaf 2012-2013 tot zijn dood in april 2020), (c) de taskara van N. eveneens slechts een kopie betreft, (d) wat betreft al deze documenten aangaande haar broer eveneens dient gewezen te worden op de fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, (e) de foto's die zij indient van haar samen met haar broer N. dateren van toen zij kind was, waarbij bovendien moet worden vastgesteld dat het onmogelijk te zien is of dit effectief om verzoekende partij gaat, dat N. op de ingediende familiefoto's helemaal niet lijkt op de foto's die zij neerlegt van N. in werkverband en op zijn taskara en dat verzoekende partij geen foto's bijbrengt waarop zij beiden volwassen zijn, (f) wat betreft de kopieën van

documenten die zij neerlegt ter ondersteuning van haar broers overlijden, eveneens gewezen dient te worden op het feit dat het slechts kopieën betreffen, op de fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten alsook op een aantal inhoudelijke vaststellingen die verder afbreuk doen aan de bewijswaarde van deze stukken, (g) zij geen enkel document neerlegt in verband met de verzekering die haar broer gehad zou hebben bij de Amerikanen en (h) zij weinig doorleefde verklaringen aflegt omtrent de dood van haar zogenaamde broer;

(iii) zij derhalve evenmin geloofd kan worden waar zij beweert dat haar neven voor de Afghaanse overheid werkten, temeer nu ook aan de door haar voorgelegde documenten over haar neven geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op de eerder gedane vaststellingen betreffende haar identiteit, het feit dat zij bedrieglijke documenten voorlegt ter ondersteuning van haar verklaringen over het werk van haar broer, de vaststelling dat het wederom louter kopieën betreffen en ten slotte de fraudegevoeligheid van dergelijke Afghaanse documenten;

(iv) zelfs indien er enig geloof zou worden gehecht aan het door haar beweerde profiel van haar neven, verzoekende partij hoe dan ook onaannemelijke verklaringen aflegt over de problemen die zij omwille hiervan zou hebben gekend en het loutere feit dat zij mogelijk een familielid is van een vroeger lid van het ANSF onvoldoende is om een nood aan bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken;

(v) zij ook de dood van haar vader en neef niet aannemelijk maakt, nu zij deze enkel in verband brengt met het ongeloofwaardig bevonden werk van haar broer en de foto van het lijk van haar vader op zich ook weinig aantoonde daar de afgebeelde persoon eender wie kan zijn, en kan gewond of gestorven zijn op gelijk welke wijze; en,

(vi) zij haar beweerde geheime relatie met M. en de hieraan gerelateerde problemen evenmin aannemelijk maakt, nu (a) zij geen aannemelijke verklaringen aflegt over (het ontstaan van) deze relatie binnen de Afghaanse context, (b) zij weinig doorleefde verklaringen aflegt over haar partner en hun relatie en (c) wat betreft de brief van de taliban die zij hieromtrent indient, moet te worden opgemerkt dat dergelijke Afghaanse documenten fraudegevoelig zijn, dat verder hierin geen persoonlijke bedreiging aan haar adres staat vermeld en dat het er bovendien alle schijn van heeft dat verzoekende partij haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud *post factum* in overeenstemming tracht te brengen met de inhoud van deze brief, nu zij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat de M.'s vader 'Y.' heette maar zij dit na de ontvangst van de notities van haar persoonlijk onderhoud corrigeerde naar 'H. Y.' en uit de vertaling van de brief blijkt dat daarin vermeld staat dat M. de dochter is van 'H.'.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Daar waar verzoekende partij omtrent haar leeftijd aanvoert dat het door de gang van zaken in Afghanistan, waar kinderen niet moeten worden aangegeven bij hun geboorte en bij het verkrijgen van een taskara de leeftijd wordt geschat, moeilijk is om haar exacte geboortedatum mee te geven aan de instanties en dat van bewust leugenachtige verklaringen geenszins sprake is, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij tot vijfmaal toe een andere geboortedatum opgaf die bovendien sterk van elkaar verschillen. Zo stelde zij in Bulgarije geboren te zijn op 06/07/1992, gaf zij in Frankrijk, Oostenrijk en België respectievelijk 01/01/1998, 01/01/1999 en 01/01/2002 op als geboortedatum en paste zij in België later haar initieel opgegeven geboortedatum aan naar 28/05/2000. Het is geenszins ernstig dat verzoekende partij deze sterk uiteenlopende data wijt aan het gegeven dat Afghanistan een andere jaartelling kent. Immers blijkt uit niets dat indien zij niet het correcte jaar in de westerse jaartelling kende, zij niet toegestaan werd de datum weer te geven in de Afghaanse kalender. De uitleg dat in Afghanistan minder belang wordt gehecht aan de exacte geboortedatum en dat bij het verkrijgen van een taskara de leeftijd wordt geschat kan evenmin verklaren waarom verzoekende partij tot vijf verschillende jaartallen opgeeft, wanneer gevraagd naar haar geboortedatum. Dit geldt des te meer nu er maar liefst tien jaar verschil zit op haar (initieële) verklaringen omtrent haar leeftijd in Bulgarije en de leeftijd die zij opgeeft in België. Indien zij niet zeker zou zijn van haar exacte geboortedatum, mag worden verwacht dat zij zulks zou aangeven dan wel consequent zou verwijzen naar de leeftijd die zij volgens haar taskara heeft. Evenwel ligt enkel de uiteindelijk door haar in België opgegeven geboortedatum (28/05/2000) in lijn met de vermelding op haar taskara dat zij in het jaar 1396 (2017) zeventien jaar oud was. Waar verzoekende partij nog voorhoudt dat zij in Bulgarije een oudere leeftijd opgaf omdat men haar initieel opgegeven jongere leeftijd niet geloofde, bemerkt de Raad dat deze uitleg, die niet meer dan een blote bewering betreft, niet kan overtuigen temeer gezien verzoekende partij ook nadien in Frankrijk, Oostenrijk en België niet eenduidig is wat betreft haar geboortedatum.

Verder vormt haar loutere bemerking dat andere personen haar vertelden dat asielzoekers in België beter behandeld werden geen voldoende verschooning voor het gegeven dat zij na haar aankomst in de Europese Unie verscheidene Europese landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken. In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij weliswaar slecht te zijn behandeld in Bulgarije, doch dient benadrukt te worden dat zij hoe dan ook nadien nog Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk passeerde alvorens naar België door te reizen (notities CGVS, p. 5). De vaststelling dat verzoekende partij tevens nagelaten heeft in deze landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen, hoewel zij maar liefst zes maanden sprake leefde in Servië (administratief dossier, stuk 7, map DVZ,

verklaring DVZ, vraag 23 en 33) en voorts haar vingerafdrukken werden afgenomen in Oostenrijk en Frankrijk, doet ernstig afbreuk aan haar beweerde nood aan internationale bescherming. Zoals ook terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, mag van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, waarbij er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden.

Inzake de aangehaalde spelfouten in de documenten betreffende het werk van haar broer, wijst verzoekende partij erop dat het bedrijf waarvoor haar broer werkte geen Amerikaans bedrijf is en geleid wordt door Afghanen. Wegens hun diensten voor het Amerikaanse leger, trachten zij hun documenten op te stellen in het Engels doch zij zijn geenszins Engelstalig. De Raad acht het evenwel geenszins ernstig dat deze documenten, die in het Engels werden opgesteld aangezien samengewerkt werd met Amerikanen, dermate doorspekt zijn van schrijffouten, dit zelfs in het logo van het bedrijf. Bovendien biedt verzoekende partij niet de minste verklaring voor het feit dat het contract voor december 2019 maar loopt van 1 december 2019 tot 30 december 2019, terwijl december eenendertig dagen telt, en dat bij juni 2019 bovenaan vermeld staat dat zij betaald werd voor de periode van 1 juni 2019 tot 30 juni 2019, terwijl onderaan 31 juni 2019 staat vermeld, i.e. een datum die overigens niet bestaat. Dat een groot transportbedrijf dat voor de Amerikanen werkte (zie notities CGVS, p. 9) dermate onzorgvuldig te werk zou gaan bij het opstellen van documenten en contracten, is geenszins plausibel.

Verder stelt verzoekende partij dat het logisch is dat zij slechts kopieën van deze documenten inzake het werk van haar broer kan overhandigen, gelet op haar vluchtomstandigheden. Hierdoor heeft zij om deze documenten moeten verzoeken bij haar familie toen zij reeds in België was, waardoor enkel fotokopieën konden worden overgemaakt. Om diezelfde reden zijn ook de documenten inzake haar neven kopieën. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij hiermee geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling dat zij enkel fotokopieën bijbrengt, waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gezien de manipuleerbaarheid ervan. Zij het bovendien benadrukt dat in de bestreden beslissing nog tal van andere vaststellingen worden gedaan inzake deze stukken die het werk van haar broer en neven moeten aantonen, die de authenticiteit ervan danig onderuithalen. Deze stukken kunnen dan ook geenszins volstaan om het door haar beweerde profiel van haar broer en neven aan te tonen. Dit geldt des te meer nu de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij van het werk van haar broer enkel documenten bijbrengt die dateren van 2018 en later, terwijl zij aangaf dat haar broer ongeveer zeven à acht jaar chauffeur heeft gewerkt, geheel ongemoed gelaten wordt in het verzoekschrift.

Vervolgens betwist verzoekende partij dat het autopsierapport van haar broer niet zou bewijzen dat hij gedood werd tijdens de uitvoering van zijn werk. Zij benadrukt dat het autopsierapport vergezeld is van een brief van het bedrijf van haar broer aan de politie en dat er duidelijk in te lezen staat dat N. overleed aan een schotwonde. In zoverre verzoekende partij hiermee evenwel tracht voor te houden dat deze brief deel uitmaakt van het autopsierapport en hierbij als bijlage werd gevoegd, stelt de Raad evenwel vast dat zulks niet kan worden aangenomen aangezien nergens in het autopsierapport verwezen wordt naar een begeleidende brief van N.'s werkgever. Verder worden in het autopsierapport evenmin de omstandigheden van het overlijden van N. vermeld zoals deze staan omschreven in voormelde brief, noch wordt erin vermeld dat N. overleden zou zijn in het kader van de uitvoering van zijn beroepswerkzaamheden. In het autopsierapport wordt als doodsoorzaak enkel 'bullet injury' vermeld, zonder dat de omstandigheden waarin N. deze schotwonde opliep aangegeven wordt. Wat betreft de brief van het bedrijf van haar broer aan de politie, wordt overigens in de bestreden beslissing nog opgemerkt dat hierin vermeld staat dat N. dicht bij 'Dilike Camp' om het leven kwam, terwijl verzoekende partij zelf sprak over 'Delgy kamp'. Aangezien het duidelijk een verschillende naam betreft, kan verzoekende partij geenszins overtuigen waar zij dit verschil tracht te wijten aan het feit dat deze informatie mondeling aan haar werd overgemaakt. Dient bovendien nog te worden benadrukt dat de bewijswaarde van dergelijke Afghaanse documenten hoe dan ook bijzonder relatief is, gelet op de fraudegevoeligheid ervan. Dit geldt des te meer nu louter makkelijk manipuleerbare fotokopieën worden bijgebracht. Aan deze stukken kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend.

Waar verwerende partij het verder bevreemdend acht dat zij slechts één andere persoon kon noemen die naast haar broer om het leven kwam bij de aanval op het transport, is verzoekende partij voorts stellig dat er bij deze aanval slechts twee mannen zijn overleden. Tevens somt zij in haar verzoekschrift de overige mannen die deelnamen aan het transport op, waarnaar verwerende partij evenwel nooit heeft gevraagd. De Raad bemerkt echter dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud nog beweerde dat bij het transport "*tal van auto's*" betrokken waren (zie notities CGVS, p. 15-16), terwijl zij in haar verzoekschrift dan weer stelt dat het een "*kolonne van enkele voertuigen*" betrof waarbij naast haar broer vijf andere personen aanwezig waren (zie p. 3 van het verzoekschrift). Het louter *post factum* minimaliseren van de omvang van dit transport biedt allerminst soelaas. In het licht van haar aanvankelijke verklaring tijdens haar persoonlijk

onderhoud dat haar broer bij zijn dood in een rij met “*tal van auto's*” materiaal aan het vervoeren was, is het wel degelijk opmerkelijk dat bij de aanval op het transport naast haar broer slechts één andere persoon om het leven zou zijn gekomen.

Voorts meent verzoekende partij dat haar onterecht verweten wordt dat zij niet eerder gewag maakte van het feit dat zij bij haar vasthouding door de taliban ook beschuldigd werd van spionage door de taliban. Immers had zij dit wel degelijk aangehaald, waarbij zij verwijst naar pagina 12 van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daarnaast merkt zij nog op dat het feit dat zij verdacht werd van spionage niet de hoofdreden was van haar vasthouding, doch wel de tewerkstelling van haar broer. Ten slotte verwijst zij nog naar de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken om te verklaren waarom zij hier geen gewag maakte van deze aantijgingen van spionage tijdens haar vasthouding. De Raad acht het evenwel samen met verwerende partij opmerkelijk dat verzoekende partij van deze beschuldiging van spionage door de taliban tijdens haar vasthouding niet eerder gewag maakte. Waar verzoekende partij immers tijdens haar persoonlijk onderhoud, zonder hiervan iets te hebben vermeld in haar vrij relaas over haar problemen (zie notities CGVS, p. 7), plots stelt dat de taliban haar tijdens de vasthouding ervan beschuldigden een spion te zijn (notities CGVS, p. 13-14), bemerkt de Raad dat zij hierbij tevens aangaf dat de taliban haar er specifiek van beschuldigden telkens naar Laghman te gaan om aldaar spionage-opdrachten uit te voeren (notities CGVS, p. 14). In alle redelijkheid mag worden verwacht dat verzoekende partij dergelijke persoonlijke beschuldigingen aan haar adres vanwege de taliban onmiddellijk en spontaan zou vermelden wanneer gevraagd naar haar concrete vrees. Wat betreft haar verwijzing naar de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, duidt de Raad er nog op dat ondanks het feit dat deze vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij dergelijk belangrijk element uit haar asielrelaas meedeelt. Waar verzoekende partij stelt dat zij reeds eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud melding maakte van de spionagebeschuldiging en verwijst naar pagina 12 van de notities van het persoonlijk onderhoud, bemerkt de Raad dat verzoekende partij hier weliswaar gewag maakt van beschuldigingen van spionage doch door middel van mondelinge waarschuwingen door dorpsgenoten en dreig telefoons door de taliban. Deze verklaringen hebben evenwel geen betrekking op beschuldigingen tijdens haar vasthouding door de taliban. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet de minste verklaring geeft voor het onaannemelijke gegeven dat de taliban haar zomaar lieten gaan terwijl zij haar tijdens haar vasthouding verdacht zouden hebben van spionage voor de overheid.

Verder biedt verzoekende partij met de uitleg dat het leven in Sangar *tout court* niet simpel was nu de taliban in het dorp aanwezig waren en dat het niet evident is om het dorp waar men zijn leven heeft opgebouwd en waar hun gronden gelegen waren achter te laten geen afdoende verklaring voor het feit dat zij nog zolang in dit dorp bleven wonen en het dorp niet eerder verlieten. In het licht van haar verklaring dat haar familie een honderdtal keren bedreigd is geweest en meermaals gebeld werd waarbij de taliban dreigden dat zij gedood zouden worden (notities CGVS, p. 13), is het geenszins plausibel dat zij en haar familie niet eerder, met name vóór haar vasthouding, uit het dorp weggetrokken zijn.

Inzake de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij pas in augustus 2020 Afghanistan verlaten heeft terwijl zij haar arrestatie en de onomwonden doodsb bedreigingen situeerde medio 2018, benadrukt verzoekende partij nog dat “*de gehele situatie fel verergerd is door de machtsovername*” en dat “*(d)it (...) de reden (is) dat verzoeker in augustus 2020 gevlucht is omdat hij vanaf dan absoluut niet meer veilig was*”. De Raad bemerkt evenwel dat de machtsovername plaatsvond in augustus 2021, waardoor verzoekende partij bezwaarlijk kan verwijzen naar de machtsovername als reden waarom zij pas in augustus 2020 Afghanistan verliet. Indien zij daadwerkelijk reeds medio 2018 regelmatig doodsb bedreigingen ontving alsook reeds werd meegenomen door de taliban, houdt het allerminst steek dat verzoekende partij niet eerder de ernst van haar situatie zou hebben gezien.

Evenmin biedt verzoekende partij een verklaring voor het opmerkelijke gegeven dat haar vader en de zoon van N. nog in Afghanistan zijn blijven wonen na haar vertrek, terwijl op de door haar ingediende dreigbrief nochtans vermeld staat dat haar hele familie de gevolgen zou moeten ondergaan indien verzoekende partij zich niet zou overleveren aan de taliban. De stelling in het verzoekschrift dat het “*(v)oor de kinderen en oudere personen*” niet mogelijk was om te vluchten en dat zij “*(normaal) veiliger moeten zijn*” overtuigt allerminst nu herhaald dient te worden dat heel de familie werd bedreigd in de dreigbrief. In de door haar omschreven omstandigheden is het geenszins aannemelijk dat deze familieleden zouden achterblijven in Afghanistan en dat geen pogingen ondernomen werden om hen in veiligheid te brengen.

Wat betreft ten slotte nog haar geheime relatie, wordt in het verzoekschrift opgemerkt dat verzoekende partij het zeer moeilijk vindt om open over haar gevoelens te spreken, laat staan over intieme contacten. Verder wordt aangegeven dat verzoekende partij beseft dat zij roekeloze zaken heeft gedaan uit verliefdheid en dat zij gezien haar cultuur hier dan ook zeer beschaamd over is. De Raad acht het evenwel geenszins ernstig dat verzoekende partij *post factum* stelt dat zij het moeilijk vindt om hierover te spreken, terwijl zij dit nergens

tijdens haar persoonlijk onderhoud ter sprake bracht. Ook haar advocaat maakte hiervan geen gewag toen deze op het einde van het persoonlijk onderhoud in de gelegenheid werd gesteld opmerkingen te maken. Deze post-factumuitleg is dan ook niet van aard een ander licht te werpen op het onaannemelijke karakter van de door haar beweerde gang van zaken en haar weinig doorleefde verklaringen over haar partner en hun relatie.

Voor het overige blijft verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, steken in loutere vergoelijkingsen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.4.6. De ter terechtzitting neergelegde stukken ter staving van haar asielrelaas doen evenmin afbreuk aan de essentie van bovenvermelde bevindingen in de bestreden beslissing.

In verband met het voorgehouden overlijden van haar broer N. legt verzoekende partij ter terechtzitting weliswaar een verzekeringsdocument neer – meer bepaald een schikking tussen de weduwe van een overleden persoon genaamd N. S. en de verzekeraar van de werkgever waar deze N. S. werkzaam was – doch de Raad oordeelt dat ook aan dit stuk geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Immers betreft het wederom slechts een makkelijk manipuleerbare kopie en is dergelijk Afgaans document hoe dan ook zeer fraudegevoelig. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij in haar aanvullende nota niet de minste toelichting geeft bij dit document, waardoor het niet duidelijk is waarom zij dit stuk dat opgesteld werd op 27 juni 2021 niet eerder bijbracht en hoe en wanneer zij hiervan in het bezit is gekomen. Dit zaait verdere twijfels bij de herkomst van dit stuk. Ten slotte valt het de Raad nog op dat verzoekende partij verklaarde dat haar broer N. N. heette en dus dezelfde achternaam had als haar (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, verklaring DVZ, vraag 18), terwijl de overleden persoon waarop deze schikking betrekking heeft weliswaar dezelfde voornaam heeft als haar broer doch een andere achternaam (S.) heeft. Zij het hierbij overigens nog opgemerkt dat de eerder neergelegde taskara ter staving van de identiteit van haar broer en de documenten die zijn werk en overlijden dienen aan te tonen (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1 en 5) stevast louter de voornaam N. vermelden zonder een achternaam. Deze vaststelling doet sterk vermoeden dat zowel deze documenten als het thans bijgebrachte verzekeringsdocument geenszins toebehoren aan de broer van verzoekende partij. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij geen foto's neerlegt waarop zij en haar broer samen op volwassen leeftijd staan noch enig ander overtuigend bewijs dat haar familieband met de persoon waarop deze documenten betrekking hebben kan aantonen.

Wat betreft verder het ter terechtzitting neergelegde document dat verzoekende partij in de inventaris van haar aanvullende nota omschrijft als een "*werkcontract*" van haar neef, dient eveneens te worden geoordeeld dat hieraan niet de minste bewijswaarde kan worden toegekend, nu het ook hier slechts een loutere kopie betreft en wederom gewezen dient te worden op de fraudegevoeligheid van dergelijk Afgaans document. Daarnaast stelt de Raad nog vast dat dit document geenszins een werkcontract betreft doch wel een loutere bevestiging van de tewerkstelling van ene O. S. bij het bedrijf waar ook de broer van verzoekende partij werkzaam zou zijn geweest. Dat deze O. S. een neef van verzoekende partij zou betreffen, blijkt evenwel nergens uit nu verzoekende partij nooit eerder gewag maakte van een neef met deze naam. Evenmin draagt een van de neven waarvan zij taskara's neerlegde deze naam. Verzoekende partij schept hieromtrent evenmin enige duidelijkheid, nu zij ook betreffende dit stuk geheel nalaat in haar aanvullende nota enige concrete toelichting te geven. Ten slotte meent de Raad dat de bewijswaarde van dit stuk finaal onderuit wordt gehaald doordat in dit document dat werd opgesteld op datum van 5 oktober 2021 enerzijds de "*current employment*" en "*current job*" (vrije vertaling: 'huidige tewerkstelling' en 'huidige job') van deze O. S. bij het bedrijf R. bevestigd wordt, doch anderzijds aangegeven wordt dat deze job een einde nam op 13 augustus 2021. Het document vertoont dan ook een sterk gesolliciteerd karakter.

Aangaande de neergelegde originele versies van de taskara's van zichzelf, haar (beweerde) vader, broer en neven, waarvan zij eerder een kopie neerlegde, wijst de Raad er nog op dat ook wat betreft deze originele versies onverminderd overeind blijft dat de bewijswaarde van dergelijke Afgaanse documenten uiterst relatief is gelet op de fraudegevoeligheid ervan. Dat de authenticiteit van deze stukken ernstig in vraag kan worden gesteld, geldt bovendien des te meer nu verzoekende partij wederom geheel nalaat in haar aanvullende nota toe te lichten waarom zij deze stukken niet eerder neerlegde en hoe/wanneer zij deze stukken heeft bekomen. Verder dient nog te worden opgemerkt dat de reeds hierboven gedane vaststelling dat verzoekende partij tot vijfmaal toe een andere geboortedatum opgaf en dat enkel de uiteindelijk door haar in België opgegeven geboortedatum in lijn ligt met de in de taskara vermelde leeftijd evenzeer de bewijswaarde van de thans door haar neergelegde originele versie van haar taskara ondergraft.

2.4.7. Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

2.4.8. Daarnaast haalt verzoekende partij nog aan dat er in Afghanistan geen vrijheid is en dat zij daar niet in staat is om haar haarstijl of haar kledingstijl vrij te kiezen (notities CGVS, p. 23).

De Raad wijst er evenwel op dat dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd dat (i) de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen en verzoekende partij op geen enkele manier aantoonbaar dat haar haar- of kledingstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor haar identiteit of morele integriteit dat er van haar niet mag verwacht worden dat zij dit opgeeft indien zij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, (ii) zij evenmin aannemelijk maakt dat deze levensstijl een uiting is van haar politieke of religieuze overtuiging en (iii) uit niets blijkt dat zij dermate verwesterd zou zijn dat zij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en haar leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

Zij het hierbij nog op gewezen dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door de partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt, alwaar verzoekende partij evenwel manifest in gebreke blijft nu zij geheel nalaat *in concreto* aan te tonen dat zij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat zij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of worden vervolgd. Zij toont op geen enkele wijze aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Ter staving van haar integratie in België voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift diploma's van de Nederlandse lessen die zij volgde alsook verschillende loonfiches van haar interimwerk (zie bijlagen 2 en 3), doch deze stukken tonen hoogstens aan dat verzoekende partij inspanningen levert om zich in België te integreren, doch tonen *an sich* niet aan dat verzoekende partij dermate verwesterd zou zijn dat zij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij. Hetzelfde geldt voor het attest inzake de door haar gevolgde Nederlandse lessen dat zij ter terechtzitting neerlegt.

2.4.9. Verder dient te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *"Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt"*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten*

*a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door de partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

2.4.10. Wat betreft nog het door verzoekende partij vermeende gebrek aan actuele en objectieve informatie, stelt de Raad evenwel vast dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in haar aanvullende nota tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partij in dit verband in haar aanvullende nota nog verwijst naar een vernietigingsarrest van de Raad van november 2023, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

2.4.11. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast, na een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door de partijen bijgebrachte landeninformatie, dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Immers blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Gelet op de veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels, afkomstig van een breed scala aan bronnen, die beide partijen aanleveren, kan verzoekende partij ook hier bezwaarlijk voorhouden dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie. Er is actueel wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Zij het tevens herhaald dat haar verwijzing in haar aanvullende nota naar een vernietigingsarrest van de Raad van november 2023 ook hier niet dienstig is in haar verweer, gelet op het gegeven dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. X; RvS 16 juli 2010, nr. X (c); RvS 18 december 2008, nr. X (c)).

*In casu* zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT